

[Dohrmann]

umuligt, at vi ikke længere regnes for et fuldgyldigt medlem.

Vi har haft mange debatter her i Folketinget om stjernekrig, om førstegangsbrug af atomvåben og lign., men de to partiers hensigt med disse debatter kan ikke siges på nogen måde at være lykkedes. Tværtimod tror jeg, at opfattelsen i befolkningen er så stærkt pro NATO-medlemskab, som den nogen sinde har været. Det er da også godt, at det er sådan, for grunden til, at Danmark er med i NATO, er vel først og fremmest, at ved at gå ind i denne sammenslutning har vi en garanti for, at Danmark som et lille land ikke bliver udsat for det ene eller det andet. Der ligger grunden til, at Danmark naturligvis bør være medlem af NATO.

Vi har også gentagne gange hørt, ja så galt for et øjeblik siden, hr. Pelle Voigt stå og beskyldt USA for både det ene og det andet. Hvad er det egentlig, man gør, hver eneste gang man angriber USA? Man varetager Østblokkens interesser. Hvis det er hr. Pelle Voigts opfattelse, at Rusland og Warszawa-pagten i det hele taget er små englebørn i dette spil, jamen så synes jeg, hr. Pelle Voigt skulle sige det rent ud, for uanset om hr. Pelle Voigt mener det eller ej, er det det, der bliver stående.

Jeg ved da udmærket godt, at man kan sige mange ting om det amerikanske samfund, også om måden, det er bygget op på, set med danske øjne, men vi må se den sandhed i øjnene, at sammenlignet med det, der er alternativet, er der ikke noget andet, Danmark kan holde sig til. Derfor synes jeg nok, at både SF og VS burde tænke lidt mere over, hvis ærinde det egentlig er, de går.

Jeg har tidligere haft den opfattelse – det ligger år tilbage – at der var noget forkert ved, at USA og Sovjet havde så stor en indflydelse på hele verdenssituationen, som tilfældet er. Men i dag føler jeg mig 100 pct. overbevist om, at den bedste garanti, vi alle sammen har imod, at der nogen sinde udbryder en atomkrig eller lignende, er, at de to store supermagter har fået gensidig respekt for hinanden, forstået på den måde, at begge parter ved, at hvis nogen af dem nogen sinde skulle anvende kernevåben, så er det ensbetydende med, at hele kloden bliver ødelagt.

Jeg mener, at den største fare vedrørende atomvåben i dag hverken kommer fra USA eller fra Sovjet. Nej, den består i, at nogle

mindre lande, hvor man har nogle fanatiske ledere, f.eks. religiøse, kunne komme i besiddelse af atomvåben. De ville ikke på samme måde som de to supermagter betænke sig på at anvende den slags farlige våben.

Derfor synes jeg, at hr. Pelle Voigt, som jo ikke er bange for at blande sig internationalt, kunne udføre en langt bedre mission ved at gå ud og kigge lidt på det i stedet for altid at gå og skælde ud på USA.

Jeg føler mig overbevist om, at hverken USA eller Sovjet vil bruge kernevåben, medmindre de føler sig voldsomt trængt, og det er der ikke noget som helst der tyder på. Jeg mener, at de to supermagter har fundet en balance, og garantien ligger altså i, at de ligesom holder hinanden i skak. Det er i den tredje verdens lande – der bliver jo flere og flere lande, der disponerer over atomvåben – faren ligger, for de vil ikke betænke sig i samme grad som de to supermagter.

(Kort bemærkning).

**Gert Petersen (SF):**

Jeg synes nok, at det sidste, hr. Dohrmann sagde, tyder på, at hr. Dohrmann begynder at tænke. Det bliver interessant, hvad der kan komme ud af det på lidt længere sigt, altså at den virkelige krigstrussel ikke udgår fra en specielt sovjetisk trussel, men fra, hvad der kan ske i den tredje verden under fanatiske ledere og i ophidsede stemninger osv. Det er interessant. Jeg er spændt på, hvad der kan ske i løbet af det næste års tid med hr. Dohrmanns tænkning, nu han har kastet sig ud i den slags eventyr.

Det, jeg egentlig gik op på grund af, var hr. Dohrmanns bemærkning om, at hr. Pelle Voigt og andre her tjener Østblokkens interesser, fordi de fremsætter kritiske bemærkninger vedrørende USAs politik og ønsker, at Danmark ikke bare fortsat meget aktivt skal arbejde for, men også meget aktivt og gennem konkrete forslag gå ind for, at der bliver etableret en aftale om ikkeførstegangsbrug.

Så vil jeg godt spørge hr. Dohrmann: mener hr. Dohrmann også, at senator Edward Kennedy og en lang række andre senatorer og kongresmedlemmer tjener Østblokkens interesser? Det vil interesse demovre i USA at få det at vide, for det, de siger, er så no-